یادداشت

بلاتکلیفی نهضت ملی مسکن در برزخ وعده‌ها

محمدرضا هادیلو
دبیر سرویس ایران

طرح «نهضت ملی مسکن» که از سال ۱۴۰۱ با هدف خانه‌دار کردن اقشار کم‌درآمد و متوسط در استان‌های مختلف کشور کلید خورد، امروز به یکی از فرسایشی‌ترین پرونده‌های عمرانی و معیشتی تبدیل شده است. پروژه‌ای که قرار بود مرهمی بر زخم کهنه بی‌خانمانی باشد، با گذشت چند سال، خود به منبعی از اضطراب و استیصال برای صدها هزار متقاضی بدل شده است؛ متقاضیانی که بخش عمده آنها طبقات ضعیف، کارگران و حقوق‌بگیرانی هستند که تمام دارایی و امید زندگی خود را به پای این وعده ریختند.

واقعیت این است که جهش‌های پیاپی تورم و گرانی سرسام‌آور مصالح ساختمانی، محاسبات اولیه این طرح را کاملاً بر هم زده است. متقاضیانی که در سال‌های نخست برای تأمین آورده اولیه دست به فروش خودرو، لوازم خانه، فرش زیر پا یا استقراض از اطرافیان زدند، حالا در یک برزخ مالی گرفتار شده‌اند. امروز بسیاری از این خانواده‌ها با حسرتی تلخ می‌گویند اگر همان مبالغ اندک را در آن روزها به دارایی‌های امنی مانند طلا تبدیل می‌کردند، بدون تحمل سال‌ها اضطراب و بلاتکلیفی، امروز امکان خرید یک آپارتمان کوچک‌متراژ را در بازار آزاد داشتند، اما سرمایه نقدی آنها در فرآیند کند ساخت‌وساز مستهلک شد و قدرت خریدشان به شدت تحلیل رفت.

در این میان، شکاف میان مردم و مسئولان پروژه عمیق‌تر از همیشه است. سازندگان و پیمانکاران در مواجهه با متقاضیان نگران، یا سکوت پیشه می‌کنند یا تقصیر را تماماً به گردن تورم و تعدیل قیمت‌ها می‌اندازند. دستگاه‌های متولی در وزارت راه و شهرسازی نیز گویی فراموش کرده‌اند که پشت هر پرونده، سرنوشت یک خانواده در جریان است؛ خانواده‌هایی که در سال‌های اخیر زیر بار افزایش سنگین اجاره‌بها در شهرها کمر خم کرده‌اند و همزمان باید اقساط و آورده‌های تکمیلی و پیش‌بینی‌نشده مسکن ملی را نیز واریز کنند؛ وضعیتی که توان مالی آنها را به مرز انفجار رسانده است.

امروز متقاضیان در استان‌های مختلف، چشم‌انتظار ورود مستقیم دولتمردان و ارشدترین مقام‌های اجرایی هستند تا یک‌بار برای همیشه پاسخ دهند چرا هیچ جدول زمانبندی شفاف و تعهدآوری برای تحویل این پروژه‌ها اعلام نمی‌شود؟ چرا در این معادله نابرابر، همواره حق با پیمانکار است و تمام زیان ناشی از تأخیر، گرانی و سوءمدیریت مستقیماً از جیب نحیف خریداران کسر می‌شود؟ دولت در این کارزار نابرابر وظیفه دارد پشت مردم بایستد، نه اینکه تماشاگر یک‌سویه افزایش پی‌درپی مطالبات سازندگان باشد. مردم اعتماد کرده‌اند و شایسته نیست در سایه سکوت ناظران، در برابر دست‌اندازی‌های مالی و فرسایش پروژه‌ها بی‌پناه رها شوند.

مسئله دیگری که نباید از نظر دور بماند، درس نگرفتن از خطاهای گذشته است. تجربه پروژه «مسکن مهر» نشان داد که ساخت دیوارهای بتنی بدون تأمین خدمات روبنایی و زیرساخت‌های بنیادین، به معنای تولید مسکن پایدار نیست. اگر قرار باشد در استان‌های مختلف، مجتمع‌های نهضت ملی مسکن بدون پیش‌بینی مدرسه، مراکز بهداشتی و درمانی، فضاهای تجاری و خدماتی، کلانتری و حمل‌ونقل عمومی افتتاح شوند، ما تنها «ماکتی از یک شهرک» ساخته‌ایم، سازه‌هایی دورافتاده و منزوی که ساکنان خود را بدون کمترین امکانات زیستی رها می‌کنند و آسیب‌های اجتماعی جدیدی می‌آفرینند.

امروز دیگر زمان وعده‌درمانی و ارائه آمارهای کاغذی گذشته است. دولت برای صیانت از اندک سرمایه‌های اقشار آسیب‌پذیر و بازگرداندن اعتماد عمومی، باید ضرب‌الاجلی روشن و الزام‌آور برای تحویل این واحدها تعیین کند. همزمان، لازم است سازوکار شفافی برای مهار بار مالی تحمیلی به مردم طراحی شود تا متقاضیانی که سال‌ها صبوری کرده‌اند، تاوان ناترازی و تأخیرهای اجرایی را نپردازند. نهضت ملی مسکن اگر با تدبیر و سرعت نجات پیدا نکند، به نمادی از فرصت‌سوزی در نظام مسکن‌سازی کشور بدل خواهد شد.

گردشگری گلستان با ظرفیت و بی‌برنامه

گزارش یک
شهرزاد رحمتی‌پور

استان گلستان با تکیه بر تنوع کم‌نظیر طبیعی، تاریخی و فرهنگی خود، یکی از مستعدترین پهنه‌های گردشگری کشور به شمار می‌رود. استانی که از جنگل و کوه تا دشت و دریا، از آبشار و ساحل تا آثار باستانی و زیست‌بوم‌های بکر را در خود جای داده و حتی جزیره آشوراده را به عنوان یکی از مهم‌ترین نشانه‌های هویتی و گردشگری شمال کشور پیش روی دارد. این همه ظرفیت می‌تواند نه تنها گلستان را به مقصدی پررونق برای سفرهای داخلی و خارجی بدل کند، بلکه به ارزآوری پایدار، رونق کسب‌وکارهای محلی و ایجاد مشاغل متنوع در حوزه‌های اقامت، حمل‌ونقل، صنایع‌دستی، خدمات و بومگردی بینجامد. با این حال، سهم گلستان از این خوان گسترده هنوز اندک است و فرصت‌ها در گرداب سهم‌خواهی‌ها، تصمیم‌های ناهماهنگ و اجرا نشدن مصوبات، یکی پس از دیگری از دست می‌روند؛ وضعیتی که اجازه نداده این استان جایگاه واقعی خود را در نقشه گردشگری کشور پیدا کند.

گلستان از آن استان‌هایی است که اگر گردشگر با نگاه دقیق به آن وارد شود، در هر گوشه‌اش نشانه‌ای از جاذبه می‌بیند. از جنگل‌های هیرکانی تا پهنه‌های ساحلی خزر، از ارتفاعات شرقی تا دشت‌های سبز و روستاهای بکر، از میراث تاریخی ترکمن‌صحرا تا بافت‌های فرهنگی و قومی متنوع. با این همه، تصویر رایج از گلستان هنوز بیشتر شبیه یک استان عبوری است تا یک مقصد ماندگار. همین تضاد میان «توانمندی» و «واقعیت موجود» مهم‌ترین مسئله گردشگری استان را رقم زده است: ظرفیت‌ها فراوانند، اما زنجیره بهره‌برداری از آنها کامل نشده است.

در این میان، بسیاری از مصوبات و وعده‌های سنوات گذشته، از توسعه جزیره آشوراده و ساماندهی اسکله بندرترکمن تا تکمیل پروژه‌های اقامتی و تقویت حمل‌ونقل، در حد کاغذ و جلسه مانده‌اند. نتیجه آن شده که بخشی از فرصت‌های سرمایه‌گذاری به استان‌های همجوار کوچ کرده و گلستان از منافع اقتصادی این صنعت بی‌بهره مانده است.

دبیر شورای انجمن‌های حرفه‌ای گردشگری گلستان در گفت‌وگو با «جوان» با انتقاد از کندی حرکت این صنعت در استان می‌گوید: «گلستان با وجود همه مزیت‌های طبیعی و جغرافیایی، هنوز نتوانسته از گردشگری به عنوان یک موتور واقعی توسعه استفاده کند. ما سال‌هاست نشست برگزار می‌کنیم، اما خروجی ملموس این جلسات کم بوده است. اگر زیرساخت حمل‌ونقل، اقامت و دسترسی به موقع تقویت نشود، حتی بهترین جاذبه‌ها هم در بازار رقابتی گردشگری دیده نمی‌شوند.»

حمید نیکزاد می‌افزاید: «سرمایه‌گذار به دنبال اطمینان است. وقتی مسیر دسترسی، اقامت، خدمات و برنامه اجرایی شفاف نباشد، طبیعی است که سرمایه به سمت استان‌های آماده‌تر حرکت می‌کند. ما فرصت‌های زیادی را از دست داده‌ایم، چون بعضی تصمیم‌ها یا اجرا نشده یا خیلی دیر اجرا شده‌اند.»

به گفته او، خسارت‌های ناشی از سیل ۱۳۹۸ و سپس کرونا نیز بر پیکره این صنعت فشار مضاعف وارد کرده و بسیاری از فعالان گردشگری را در وضعیتی فرسایشی قرار داده است.

آشوراده، بندرترکمن نیازمند احیا

یکی از محورهای اصلی بحث درباره آینده گردشگری گلستان، پروژه‌هایی است که سال‌ها درباره آنها سخن گفته شده، اما به سرانجام نرسیده‌اند. جزیره آشوراده، اسکله بندرترکمن، بازارچه مرزی اینچه‌برون، تکمیل هتل‌های نیمه‌تمام و تقویت مسیرهای جاده‌ای، ریلی و هوایی از مهم‌ترین این گره‌ها هستند. هر یک از این ظرفیت‌ها می‌تواند به تنهایی در جذب مسافر و سرمایه نقش جدی داشته باشد، اما در نبود هماهنگی نهادی، این فرصت‌ها به مزیت بالفعل تبدیل نشده‌اند.

یک سرمایه‌گذار و مدیر فعال در حوزه ساخت‌وساز می‌گوید: «گلستان اگر زیرساخت و اراده اجرایی داشته باشد، می‌تواند در گردشگری جایگاهی بسیار بالاتر از وضعیت فعلی پیدا کند، اما وقتی پروژه‌های نیمه‌کاره سال‌ها باقی می‌مانند، پیام روشن آن برای سرمایه‌گذار این است که بازگشت سرمایه تضمین‌شده نیست.»

علی تجری ادامه می‌دهد: «در شرایطی که هزینه سفر برای بسیاری از خانواده‌ها بالا رفته، گردشگری داخلی می‌تواند به یک فرصت اقتصادی جدی برای گلستان تبدیل شود، اما بدون ایرلاین، بدون شبکه حمل‌ونقل کارآمد و بدون حمایت از پروژه‌های اقامتی، استان از این بازار عقب می‌ماند. امروز مردم و سرمایه‌گذار هر دو دنبال اطمینان و برنامه هستند.»

در بخش دیگری از این گفت‌وگوها، مسئولان و فعالان حوزه گردشگری بر این نکته تأکید دارند که توسعه این صنعت تنها با صدور مجوز یا برگزاری نشست به نتیجه نمی‌رسد، بلکه نیازمند هماهنگی اجرایی و مشارکت واقعی بخش خصوصی است.

معاون گردشگری اداره کل میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی گلستان، یکی از صریح‌ترین روایت‌ها را از وضعیت موجود ارائه می‌کند.

یاسر قندهاری می‌گوید: «گردشگری گلستان حال خوبی ندارد و اگر قرار است از این وضعیت عبور کنیم، باید به سمت برنامه‌های عملیاتی برویم. حمل‌ونقل، اقامت، خدمات رفاهی و مدیریت بحران، حلقه‌های به‌هم‌پیوسته‌اند. اگر یکی از این حلقه‌ها نباشد، زنجیره توسعه ناقص می‌ماند.»

او اضافه می‌کند: «ما به کمیته‌ای تخصصی با حضور بخش خصوصی برای حمل‌ونقل نیاز داریم. همچنین باید برای شرایط بحرانی، سند و صندوق حمایتی داشته باشیم تا فعالان گردشگری در زمان بحران تنها نمانند. رویدادهای فرهنگی نیز می‌توانند ماندگاری مسافر را افزایش دهند و جشنواره‌ها از مهم‌ترین ابزارهای معرفی استان هستند.»

قندهاری همچنین بر این باور است که توسعه گردشگری بدون سرمایه‌گذاری ممکن نیست و سرمایه‌گذاری نیز بدون رفع موانع اداری، انگیزه خود را از دست می‌دهد.

اشتغال، ارزآوری و آینده‌ای روشن

رئیس کمیسیون گردشگری اتاق بازرگانی گرگان گردشگری را یکی از پیشران‌های اصلی اقتصاد استان می‌داند. صنعتی که می‌تواند برای جوانان شغل ایجاد کند و برای استان درآمد پایدار بسازد.

حاج‌محمد زاودی می‌گوید: «حمل‌ونقل زیربنای گردشگری است. ما اگر شبکه جاده‌ای، ریلی و هوایی را تقویت نکنیم، عملاً ظرفیت‌های استان را نیمه‌فعال نگه داشته‌ایم. گردشگری زمانی شکوفا می‌شود که سرمایه‌گذار احساس امنیت و چشم‌انداز روشن داشته باشد.»

او می‌افزاید: «گلستان در حوزه بومگردی، اکوتوریسم، گردشگری کشاورزی، گردشگری سلامت و همچنین بهره‌گیری از مرز اینچه‌برون ظرفیت‌های ویژه‌ای دارد. اینها اگر در یک برنامه منسجم قرار بگیرند، می‌توانند هم اشتغال بسازند و هم جایگاه استان را در سطح ملی ارتقا دهند.»

زاودی نیز همانند دیگر فعالان این حوزه، بر تکمیل پروژه‌های نیمه‌تمام و ایجاد بستر برای مشارکت بیشتر بخش خصوصی تأکید می‌کند.

سرمایه‌گذاری، شرط شکوفایی گردشگری

یکی از مشکلات ریشه‌ای گردشگری گلستان، ناهماهنگی میان دستگاه‌ها و سختی مسیر سرمایه‌گذاری است. مدیر یک مزرعه گردشگری در استان می‌گوید که بسیاری از سرمایه‌گذاران، قبل از آغاز کار، به دلیل نبود زیرساخت یا پیچیدگی اداری از ادامه مسیر منصرف می‌شوند.

مجید زمانی توضیح می‌دهد: «سرمایه‌گذار زمانی وارد می‌شود که مطمئن باشد سرمایه‌اش در یک بستر امن و قابل پیش‌بینی قرار می‌گیرد. وقتی راه دسترسی، خدمات و حمایت اجرایی مشخص نباشد، ریسک بالا می‌رود و سرمایه‌گذار عقب می‌کشد.»

وی می‌گوید: کم‌کاری برخی دستگاه‌ها در اجرای زیرساخت‌ها، سبب کمرنگ شدن حضور بخش خصوصی در استان شده است.

در همین حال، سیدمحمد مرتضوی، سازنده و سرمایه‌گذار تأکید می‌کند: «توسعه گردشگری بدون انسجام مدیریتی و مشارکت واقعی بخش خصوصی پیش نمی‌رود. هیچ دستگاهی نباید توسعه این حوزه را به نام خود ثبت کند، چون گردشگری حاصل همکاری همه بازیگران است. اگر انجمن‌های تخصصی تقویت شوند، می‌توانند مطالبات را به صورت منسجم پیگیری کنند و اجازه ندهند جلسات به نتیجه‌های مقطعی ختم شود.»

او سهم‌خواهی‌های داخلی را یکی از آسیب‌های مهم در فراری دادن سرمایه‌ها می‌داند و تصریح می‌کند: «بخشی از پروژه‌ها به جای ماندن در استان به استان‌های دیگر منتقل شده‌اند. این موضوع نشان می‌دهد که هماهنگی و نگاه مشترک، شرط اول توسعه است.»

گلستان امروز در نقطه‌ای ایستاده که از یک سو گنجینه‌ای از جاذبه‌های طبیعی، تاریخی و فرهنگی را در خود دارد و از سوی دیگر، هنوز از منافع واقعی این ثروت عظیم بهره نبرده است. اگر زیرساخت‌ها تکمیل نشوند، دستگاه‌ها همصدا عمل نکنند و سرمایه‌گذار احساس امنیت و همراهی نکند، این استان همچنان تماشاگر عبور فرصت‌ها خواهد بود، اما اگر تصمیم‌ها از پشت درهای بسته به میدان اجرا بیایند، گلستان می‌تواند از یک استان عبوری به مقصدی ماندگار در گردشگری ایران تبدیل شود که هم برای کشور ارزآوری دارد و هم برای مردم خود اشتغال، امید و ماندگاری.

گروه‌های جهادی آب را به روستاهای خوانسار می‌برند

گزارش ۲
محمدرضا سوری

سایه افکندن خشکسالی‌های اخیر به دلیل کاهش بارش‌ها، از جمله دلایلی است که موجب بحران کم‌آبی شدید در روستاهای شهرستان خوانسار استان اصفهان شده است. این در حالی است که از سال‌های قبل اقداماتی برای رفع این بحران صورت گرفته، اما به دلایل سهل‌انگاری و تأمین نشدن اعتبارات، این طرح‌ها نیمه‌کاره روی زمین مانده و موجب شده تا بحران آب در این روستاها هر روز حادتر شود. حالا به گفته بخشدار خوانسار، طرح‌های ضربتی برای ساماندهی قنات‌ها، مدیریت منابع آبی و ساخت استخر ذخیره آب با مشارکت مستقیم اهالی و گروه‌های جهادی، به عنوان نمونه در روستاهای مهرآباد و تجره آغاز شده که در صورت تحقق، می‌تواند الگویی مناسب برای سایر روستاهای این شهرستان شود.

روستاهای شهرستان خوانسار استان اصفهان دارای ۹ هزار هکتار زمین زراعی است که از این میزان ۶ هزار و ۳۰۰ هکتار آن به کشت محصولات زراعی مانند گندم، جو، علوفه، سیب‌زمینی و حبوبات اختصاص دارد. این در حالی است که باغداران این روستاها در ۲ هزار و ۷۰۰ هکتار از باغات خود اقدام به تولید محصولات باغی شامل انگور، گردو، بادام، آلو و سایر میوه‌های هسته‌دار می‌کنند. این موضوع موجب شده تا در حال حاضر ۸۰ درصد منبع درآمدی مردم روستاهای خوانسار بر پایه کشاورزی و باغداری باشد. همچنین قنات‌ها و چاه‌ها بیشترین نقش را در سیراب کردن باغ‌ها و مزارع این منطقه دارند. بنابراین سایه افکندن خشکسالی‌ها در سال‌های اخیر و کم‌شدن آب این سازه‌های سنتی موجب شده تا آنها نتوانند بهره لازم را از زحمات خود ببرند.

سد باغکل تأمین‌کننده آب قنات‌ها

از آنجا که مردم منطقه خوانسار از سال‌های قبل با بحران آب مواجه بودند، بنابراین این موضوع موجب شده تا عملیات احداث سد باغکل در دو کیلومتری جنوب این شهرستان از سال ۱۳۸۳ آغاز و هفت سال بعد به بهره‌برداری کامل برسد.

به گفته سازندگان این سازه، حجم مخزن این سد در شرایط عادی حدود ۵ میلیون مترمکعب بوده و با هدف تأمین آب شهر خوانسار، مهار سیلاب و جذب گردشگر ایجاد شده است. این موضوع موجب شد تا قنات‌های این منطقه که به دلیل کم‌آبی دچار مرگ تدریجی شده بودند، دوباره جان تازه‌ای بگیرند و مزارع و باغات شهرستان که در قدیم بخشی از حیات خود را مدیون وجود همین قنات‌ها بودند، بار دیگر بتوانند آب مورد نیاز خود را از این راه تأمین کنند. این در حالی است که برای تأمین شدن آب مورد نیاز کشاورزی، مدیریت مصرف آب، استفاده از روش‌های نوین آبیاری، لوله‌گذاری به زمین‌های کشاورزی و لایروبی قنات‌ها باید به صورت جدی دنبال شود.

قنات‌ها جان می‌گیرند

از دیرباز تاکنون قنات‌ها یکی از مهم‌ترین تأمین‌کننده‌های آب شرب و کشاورزی روستاهای خوانسار بودند، به‌طوری که ۲۴۰ قنات موجود در این شهرستان تأمین‌کننده ۸۰ درصد آب کشاورزی هستند.

با این حال خشکسالی‌های اخیر، مشکلات آبرفتی و فرسوده بودن سبب شده تا ۸۰ درصد این قنوات دچار فرسودگی شوند.

علی زالی، بخشدار مرکزی خوانسار، با اشاره به آغاز طرح‌های ضربتی برای ساماندهی قنات‌ها، مدیریت منابع آبی و ساخت استخر ذخیره آب می‌گوید: «با مشارکت مستقیم اهالی و گروه‌های جهادی در روستاهای مهرآباد و تجره، این اتفاق خوب در حال افتادن است.»

وی با اشاره به روند ساخت استخر ذخیره آب قنات روستای تجره می‌افزاید: «این پروژه حیاتی که نقش مستقیمی در پایداری کشاورزی منطقه دارد، با همت، مشارکت مالی و همراهی مستقیم مردم و شورای اسلامی روستا در حال اجراست و نمونه موفقی از الگوی خودباوری محلی به شمار می‌رود.»

طبق گفته کارشناسان، با احداث این استخر که هدف از ساخت آن جلوگیری از هدررفت منابع زیرزمینی، ذخیره بهینه و مدیریت زمان‌بندی‌شده در فصول کم‌آبی است، می‌توان شاهد تقویت چشمگیر فعالیت‌های کشاورزی و تثبیت اشتغال روستایی در این منطقه باشیم.

زالی در ادامه به پیامدهای کم‌آبی و ضرورت حمایت همه‌جانبه دستگاه‌های اجرایی از پروژه‌های خودجوش محلی اشاره و تأکید می‌کند: «تکیه بر ظرفیت مشارکت اهالی، همراهی شوراهای اسلامی و توان عملیاتی گروه‌های جهادی بسیج، تنها کلید طلایی برای تسریع در اجرای پروژه‌های عمرانی روستاها و عبور از بحران‌های پیش‌رو است.»

این اتفاق خوب در حالی است که سوابق بسیج سازندگی نشان می‌دهد، در پی اجرای طرح بزرگ آبخیز تا جالیز در سطح ۱۹ میلیون هکتار از اراضی کشور، بیش از ۱۰ هزار رشته قنات با هدف تأمین آب کشاورزی پایدار با نقش‌آفرینی گروه‌های جهادی و مردم‌پایه و با همکاری قرارگاه امام حسن مجتبی(ع) لایروبی و احیا شود.

گازرسانی به ۶۶۸ خانوار روستایی

آذربایجان غربی

با اجرای طرح‌های گازرسانی در هفت روستای شهرستان‌های ارومیه، سلماس، خوی و سردشت، ۶۶۸ خانوار روستایی از نعمت گاز طبیعی بهره‌مند می‌شوند.

جمشید درستکار، مدیرعامل شرکت گاز آذربایجان‌غربی، با بیان اینکه طرح‌های گازرسانی به هفت روستا در شهرستان‌های ارومیه، سلماس، خوی و سردشت در حال اجراست، افزود: با بهره‌برداری از این طرح‌ها، ۶۶۸ خانوار روستایی از نعمت گاز طبیعی برخوردار خواهند شد.

وی با اشاره به آخرین وضعیت گازرسانی روستایی در آذربایجان‌غربی ادامه داد: این استان دارای ۲ هزار و ۸۴۵ روستاست که از این تعداد، ۲ هزار و ۵۶۴ روستا قابلیت گازرسانی دارند و تاکنون گاز طبیعی به ۲ هزار و ۷۴ روستا رسیده است.

این مسئول گفت: در حال حاضر عملیات اجرایی گازرسانی در ۱۷۸ روستای استان در جریان است و تلاش می‌شود طرح‌های باقی‌مانده با توجه به ظرفیت‌ها و منابع موجود به مرحله بهره‌برداری برسند.

درستکار با بیان اینکه ۲۶۴ هزار و ۶۰۱ خانوار روستایی آذربایجان‌غربی از گاز طبیعی بهره‌مند هستند، افزود: ضریب بهره‌مندی خانوارهای روستایی استان از شبکه گاز طبیعی به ۹۰ درصد رسیده که نشان‌دهنده گسترش قابل توجه زیرساخت‌های انرژی در مناطق روستایی است.

آگهی تجدید مناقصه عمومی -- (نوبت دوم)

شرکت سهامی آب منطقه‌ای مرکزی (بعنوان دستگاه مناقصه گذار) در نظر دارد مناقصه خرید پمپ و الکتروموتورهای ایستگاه های پمپاژ در طرح آبرسانی به شهر تفرش و روستاهای مسیر از چشمه هفتیان را براساس مشخصات و شرایط کلی مندرج ذیل را مجدداً برگزار نماید.

۱-موضوع مناقصه - نوع مناقصه: خرید پمپ و الکتروموتورهای ایستگاه های پمپاژ در طرح آبرسانی به شهر تفرش و روستاهای مسیر از چشمه هفتیان - یک مرحله ای.

۲-مبلغ برآوردی: ۱۹۵،۰۰۰،۰۰۰،۰۰۰ ریال.

۳-مبلغ تضمین فرآیند ارجاع کار (ریال): ۹،۷۵۰،۰۰۰،۰۰۰ ریال.

۴-رتبه و پایه: شرکتهای بازرگانی تامین کننده، نمایندگان مجاز شرکتهای تولیدی و کارخانه های سازنده مجاز واجد شرایط در این مناقصه می توانند شرکت کنند.

* متقاضیان شرکت در مناقصه می توانند جهت دریافت اسناد مناقصه، از ساعت ۸ صبح روز سه شنبه مورخ ۱۴۰۵/۵/۲۷ الی ۸ صبح روز پنجشنبه مورخ ۱۴۰۵/۶/۵ به سامانه تدارکات الکترونیکی دولت به شماره فراخوان ۲۰۰۵۰۰۱۱۶۴۰۰۰۰۰۵ به آدرس www.setadiran.ir مراجعه نموده و اسناد را دریافت نمایند.

* متقاضیان موظفند پاکات را پس از تکمیل و ارائه مدارک خواسته شده حداکثر تا ساعت ۸ صبح روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۵/۶/۱۵ در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت به آدرس www.setadiran.ir بارگذاری نمایند.

روابط عمومی شرکت سهامی آب منطقه‌ای مرکزی

شناسه آگهی: ۲۲۵۴۱۷۱